

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2021/177

av den 10 februari 2021

om ändring av förordning (EU) nr 223/2014 vad gäller införandet av särskilda åtgärder för att hantera krisen i samband med covid-19-utbrottet

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 175 tredje stycket,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 223/2014 ⁽³⁾ fastställs reglerna för fonden för europeiskt bistånd till dem som har det sämst ställt (*fonden*).
- (2) Den 17 november 2017 proklamerade Europaparlamentet, rådet och kommissionen gemensamt den europeiska pelaren för sociala rättigheter (*pelaren*) som svar på de sociala utmaningarna i unionen. Pelaren innehåller 20 principer som delas in i tre kategorier: lika möjligheter och tillgång till arbetsmarknaden; rättvisa arbetsvillkor; samt socialt skydd och social delaktighet. De 20 principerna bör vara vägledande för de åtgärder som vidtas som svar på krisen i samband med covid-19-utbrottet i syfte att säkerställa en socialt rättvis och resiliert återhämtning.
- (3) Medlemsstaterna har drabbats av krisen i samband med covid-19-utbrottet på ett aldrig tidigare skådat sätt. Krisen har fått allvarliga ekonomiska och sociala konsekvenser och har förvärrat situationen för mer än 20 % av unionens befolkning som är i riskzonen för fattigdom eller social utestängning, har fördjupat de sociala skillnaderna och har ökat förlusterna av arbetstillfällen, arbetslösheten och ojämlikheten. Detta har skapat en exceptionell situation som behöver åtgärdas akut genom särskilda åtgärder i enlighet med pelaren. Krisen har också en oproportionerlig

⁽¹⁾ EUT C 311, 18.9.2020, s. 82.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 21 januari 2021 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 2 februari 2021.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 223/2014 av den 11 mars 2014 om fonden för europeiskt bistånd till dem som har det sämst ställt (EUT L 72, 12.3.2014, s. 1).

socioekonomisk påverkan på kvinnor och flickor, och leder till en ökande feminisering av fattigdomen. Kommissionen och medlemsstaterna bör fortsätta att säkerställa jämställdhet och integreringen av både icke-diskrimineringsprincipen och genusperspektivet under de olika faserna och i all verksamhet inom fonden, i enlighet med Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

- (4) Covid-19-krisen har en särskilt negativ inverkan på fonden och partnerorganisationers förmåga att ge stöd till de människor som drabbas hårdast av krisen. Sedan fonden inrättades 2014 har den kunnat komma 13 miljoner människor till del per år, däribland cirka 4 miljoner barn. Tyvärr har antalet människor som lider av livsmedelsbrist och materiell fattigdom ökat till följd av krisen, och de som har det sämst ställt hotas av särskilda risker och ytterligare svårigheter. Krisen innebär dessutom att den sociala delaktigheten för dem som har det sämst ställt riskeras ännu mer. Medlemsstaterna ställs därför inför en ökning av efterfrågan på stöd från fonden.
- (5) För att komma till rätta med de enorma skadeverkningarna för ekonomin och samhället, som har ökat trycket på medlemsstaternas välfärdssystem och allvarligt har påverkat den inre marknadens funktion på grund av de exceptionella restriktioner som har införts av medlemsstaterna för att begränsa covid-19-utbrottet, välkomnade Europeiska rådet den 23 april 2020 en *färdplan för återhämtning* med en stark investeringskomponent, efterlyste inrättandet av ett Europeiska unionens återhämtningsinstrument och gav kommissionen i uppdrag att analysera behoven så att resurserna skulle kunna riktas mot de sektorer och geografiska delar av unionen som påverkas mest, samtidigt som kopplingen till den fleråriga budgetramen för 2021–2027 också klargörs.
- (6) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/2221 ⁽⁴⁾ ställer ytterligare medel till förfogande för att stödja medlemsstaterna i deras krisreparationsåtgärder i samband med covid-19-utbrottet och i arbetet med att förbereda ekonomins och samhällets sociala, resilienta och hållbara återhämtning. För att möjliggöra ett effektivt gensvar på de sociala konsekvenserna av covid-19-utbrottet för dem som har det sämst ställt föreskriver den förordningen tilldelning av ytterligare medel till fonden, om en medlemsstat så beslutar och i enlighet med dess behov. När detta görs, bör medlemsstaterna ta vederbörlig hänsyn till ökningen av antalet personer som har det sämst ställt sedan covid-19-utbrottet, beakta den viktiga roll som Europeiska socialfonden (ESF) spelar för att utrota fattigdom och bekämpa social utestängning, och upprätthålla ESF:s operativa styrka. Det är dessutom nödvändigt att fastställa tak för tilldelningen av ytterligare medel till tekniskt bistånd i medlemsstaten. Med tanke på det förväntade snabba utnyttjandet av de ytterligare medlen bör de åtaganden som är kopplade till dessa ytterligare medel också dras tillbaka när programmen avslutas.
- (7) Övergripande finansiella regler som antas av Europaparlamentet och rådet på grundval av artikel 322 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) är tillämpliga på denna förordning. De reglerna fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 ⁽⁵⁾ och anger särskilt förfarandet för upprättande och genomförande av budgeten genom bidrag, upphandling, priser och indirekt genomförande samt föreskriver kontroller av ansvaret hos aktörer i budgetförvaltningen. Regler som antas på grundval av artikel 322 i EUF-fördraget innefattar även en generell villkorlighetsordning för att skydda unionsbudgeten.
- (8) När åtgärder antas för att skydda unionsbudgeten är det nödvändigt att de legitima intressena för slutmottagare och stödmottagare bör skyddas på ett lämpligt sätt.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/2221 av den 23 december 2020 om ändring av förordning (EU) nr 1303/2013 vad gäller ytterligare medel och genomförandebestämmelser för att tillhandahålla stöd för främjande av krisreparation i samband med covid-19-pandemin och dess sociala konsekvenser och för förberedande av en grön, digital och resilient återhämtning av ekonomin (React-EU) (EUT L 437, 28.12.2020, s. 30).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 30.7.2018, s. 1).

- (9) För att säkerställa att medlemsstaterna har tillräckliga finansiella medel för att snabbt vidta krisreparationsåtgärder med tanke på covid-19-krisens inverkan på fattigdom och social utestängning och förbereda för en social, resilient och hållbar återhämtning av ekonomin och samhället är det nödvändigt att tillhandahålla större utbetalningar av förfinansiering för ett snabbt genomförande av de åtgärder som stöds av de ytterligare medlen. Förfinansieringen bör vara tillräckligt stor för att säkerställa att medlemsstaterna har möjlighet att göra forskottsbetalningar till stödmottagare så tidigt som möjligt för att tillhandahålla dem omedelbar hjälp och att ersätta stödmottagare snabbt efter det att betalningsansökningar lämnats in.
- (10) För att lindra den börda som belastar de offentliga budgetarna till följd av krisreparationsåtgärder i samband med covid-19-utbrottet och för att förbereda en social, resilient och hållbar återhämtning av ekonomin och samhället, är det lämpligt att medlemsstaterna ges den exceptionella möjligheten att begära en medfinansieringsgrad på upp till 100 % som ska tillämpas på stöd från de ytterligare medlen.
- (11) För att säkerställa att medlemsstaterna snabbt kan anpassa åtgärderna inom ramen för fonden med anledning av covid-19-utbrottet är det lämpligt att fastställa särskilda bestämmelser som klargör omfattningen av det tekniska biståndet.
- (12) I enlighet med rådets förordning (EU) 2020/2094 ⁽⁶⁾ och inom ramen för de medel som anslagits därigenom bör åtgärder inom ramen för denna fond genomföras för att hantera de aldrig tidigare skådade effekterna av covid-19-krisen. De ytterligare medlen bör användas i överensstämmelse med de tidsfrister som föreskrivs i den förordningen, och med förbehåll för de relevanta villkor som anges däri och i förordning (EU) 2020/2221.
- (13) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att hantera effekterna av covid-19-utbrottet och dess socioekonomiska konsekvenser för dem som har det sämst ställt, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av dess omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (14) Eftersom situationen i samband med covid-19-utbrottet är akut är det lämpligt att denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.
- (15) I artikel 135.2 i avtalet om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen ⁽⁷⁾ föreskrivs att ändringar av rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 ⁽⁸⁾ eller av rådets beslut 2014/335/EU, Euratom ⁽⁹⁾ som antas på eller efter dagen för det avtalets ikraftträdande inte ska tillämpas på Förenade kungariket, i den utsträckning ändringarna påverkar Förenade kungarikets ekonomiska skyldigheter. Stödet enligt artikel 6a i förordning (EU) nr 223/2014 finansieras för 2021 och 2022 genom en ökning av unionens tak för egna medel, vilket skulle påverka Förenade kungarikets ekonomiska skyldigheter. Det stödet bör därför inte tillämpas på eller i Förenade kungariket.
- (16) Förordning (EU) nr 223/2014 bör därför ändras i enlighet med detta.

⁽⁶⁾ Rådets förordning (EU) 2020/2094 av den 14 december 2020 om inrättande av Europeiska unionens återhämtningsinstrument för att stödja återhämtningen efter covid-19-krisen (EUT L 433I, 22.12.2020, s. 23).

⁽⁷⁾ Avtal om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen (EUT L 29, 31.1.2020, s. 7).

⁽⁸⁾ Rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 av den 2 december 2013 om den fleråriga budgetramen för 2014–2020 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 884).

⁽⁹⁾ Rådets beslut 2014/335/EU, Euratom av den 26 maj 2014 om systemet för Europeiska unionens egna medel (EUT L 168, 7.6.2014, s. 105).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EU) nr 223/2014 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 6.2 ska ersättas med följande:

”2. Med undantag för de ytterligare medel som tilldelats som reaktion på covid-19-utbrottet, enligt vad som avses i artikel 6a, är anslaget ur fonden för perioden 2014–2020 för varje medlemsstat fastställt i bilaga III. Det minsta beloppet för varje medlemsstat för hela perioden ska uppgå till 3 500 000 EUR.”

2. Följande artikel ska införas:

”Artikel 6a

Ytterligare medel som reaktion på krisen i samband med covid-19-utbrottet

1. Om medlemsstaten anser det lämpligt ska de medel som avses i artikel 6.1 i denna förordning ökas som reaktion på krisen i samband med covid-19-utbrottet, i enlighet med artikel 92b.5 sjunde stycket i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 (*) och enligt de relevanta villkor som fastställs i den punkten. De ytterligare medlen ska utgöra sådana externa inkomster avsatta för särskilda ändamål som avses i artikel 3.1 i rådets förordning (EU) 2020/2094 (**) och omfattas av artikel 3.3, 3.4, 3.7 och 3.9 i den förordningen. De ytterligare medlen kan påverka budgetåtagandena för 2021 och 2022.

2. Genom undantag från artikel 7.1 ska perioden för operativa program som erhåller ytterligare medel i enlighet med punkt 1 i den här artikeln vara fram till och med den 31 december 2022.

3. Genom undantag från artikel 38 första stycket i denna förordning ska budgetåtagandena för de ytterligare medlen avseende varje program göras under 2021 och 2022.

Genom undantag från artikel 59.1 i den här förordningen ska budgetåtagandena för de ytterligare medlen återtas i enlighet med reglerna för avslutande av programmen.

4. Utöver den förfinansiering som avses i artikel 44.1 ska kommissionen utbetala ett förfinansieringsbelopp på 11 % av de ytterligare medel som anslagits för 2021 till följd av kommissionens beslut om att godkänna ändringen av ett program för tilldelning av ytterligare medel.

Det belopp som betalats ut som den inledande förfinansiering som avses i första stycket ska vara helt avräknat i kommissionens räkenskaper senast när programmet avslutas.

5. Genom undantag från artikel 20 får en medfinansieringsgrad på upp till 100 % tillämpas på de ytterligare medel som avses i punkt 1 i denna artikel.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden, om fastställande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 320).

(**) Rådets förordning (EU) 2020/2094 av den 14 december 2020 om inrättande av Europeiska unionens återhämtningsinstrument för att stödja återhämtningen efter covid-19-krisen (EUT L 433I, 22.12.2020, s. 23).”

3. I artikel 27 ska punkt 4 ersättas med följande:

”4. På initiativ av medlemsstater får det operativa programmet, upp till ett tak på 5 % av fondens anslag vid tidpunkten för det operativa programmets antagande och 5 % av de ytterligare medel som avses i artikel 6a.1, finansiera de åtgärder för förberedelse, förvaltning, övervakning, administrativt och tekniskt bistånd, revision, information, kontroll och utvärdering som är nödvändiga för genomförandet av fonden, inklusive kostnader för förberedelse och drift av kupongsystem, om dessa kostnader bärs av den förvaltande myndigheten eller ett annat offentligt organ som inte är en partnerorganisation. Det operativa programmet får också finansiera tekniskt bistånd och kapacitetsuppbyggnad hos partnerorganisationer och andra aktörer som deltar i genomförandet av fonden, bland annat för att främja krishanteringsförmågan att hantera covid-19-utbrottet. De åtgärder som avses i denna punkt kan gälla den efterföljande programperioden, inbegripet för att säkerställa fortsatt stöd från fonden genom andra unionsfonder.”

4. Följande artikel ska införas:

”Artikel 63a

Tillämplighet

Artikel 6a ska inte tillämpas på eller i Förenade kungariket. Hänvisningar till medlemsstater i den artikeln ska förstås så att de inte inbegriper Förenade kungariket.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 10 februari 2021.

På Europaparlamentets vägnar
D.M. SASSOLI
Ordförande

På rådets vägnar
A.P. ZACARIAS
Ordförande
